

A lap eszellei részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatalt:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendő az előfizetési ájak, nyitlerek és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre K 20—

Fél évre 10—

Negyed évre 5—

Egyes szám ára 40 Hár.

Hirdetéseket jutányosan számítatunk.

Nyitlér ára 1 K

MURAKÖZ

Főszerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.Főszerkesztő:
MARGITAI JOZSEF.Kiadó és lapkiadó:
STRAUSZ SÁNDOR.

Magyar józanság.

A nagy világégesen kívül Oroszországot balsorsa még azzal a külön katasztrófával is sújtotta, hogy a bolsevikizmus anarchiája felborította egész állami és társadalmi rendjét s a jog és erkölcs uralmát fölvaltotta benne a nyers erők, aminek most már szabad prédája becület, étel és vagyon egyaránt. A mi véreink álló egy évig éltek ennek a fejellen elvadulásnak a poklában és bizony-bizony egyéb háborus gondjainkon s a belső demokratikus átalakulás problémáján kívül nagy teherrel nehezített ránk az a fojtogató aggodalom, hogy vajon véreink lelki egyensulya kibírja-e megbillenés nélkül az anarchiának azt a még soha nem látott rombolását.

Most végre ezrenként rajzanak haza a hosszú, keserves orosz fogságból és minél többen érkeznek, a viszontlátás mérhetetlen öröme mellett nőltön nő a megnyugvásunk is. Becsületes magyar józanságukat érintetlenül hozzák haza. Egyesek a jogok tisztelében kielekült gondolkodásukat még a nagy orosz összeomlás sem tudta megzavarni, ellenben szemmel láthatóan még ellenállóbba edzette a minden emberi jóra és szépre pusztulást jelentő szélsőséges elfajulásokkal szemben. Minden szavukból kiérkezik, hogy nem csupán a szabadulás, a hazatérők és öveik viszontlátása rajzolja arcukra a boldogságot, hanem az a feneketlen különbözőség is, mely átélte oroszországi borzalmaikat a jogrend idehaza tapasztalt változatlannal uralmának világításában csak még annál sötétebbeknek tűnteti fel.

Hiszzen áldjuk a Gondviselést azért is, hogy emberföltötti háborus küzdelmünkkel javunkra fordította, megalázta azokat, akik vesztünkre törek. De ennél is százszorta nagyobb áldása ránk nézve az, hogy lelünkbe p'ántálta legezesebb erőneink egyikét: a magyar józanságot, mely ezer esztendő annyi válságán keresztül leghívebb utmutatónk volt, amely ime most, a világnak ebben az iszonyatos fölfordulásában is, állhatatlansággal vérteti föl népünket, általa megóvja attól, hogy mérges jelszavaknak a tetszetősége lelkéhez férközhessék és megmetelyezésével aláassa, alapjaiban ingathassa meg egy szebb és boldogabb jövőre szóló hivatásunkat.

Minden győzelmeink között legbecesebb ránk nézve a magyar népleleknek ez a most is fényesen bebizonyosodott állhatatlansága, mely urrá tett minket nemcsak fegyveres ellenségeink, hanem korunk elfajzott áramlatai fölött is. Biztató és kimondhatatlanul értékes zálog ez arra, hogy az emberi eltevelyedés veszedelmei akár mekkorára nőjenek is, a magyar józanságot nem fogják megfertőztetni ezentúl sem.

A csáktornyai hadiszerencsétlenek és hadiemlék kabaréja.

A csáktornyai hadirokkantak, özvegyek és árvák gyámoltására s a hadiemlék felállítására megalakult nagybizottság kabaréja március 9-én este előrelátható érdeklődés mellett folyt le. Körülbelül 300 főből álló közönség jelent meg a kabarén s szorongásig töltötte meg a Zrinyi-szállónak máskor

is szűknek bizonyult nagyertermét. A kabaré pontban 8 óraker kezdődött s lefolyt a megálapított program szerint.

Magáról a kabaréről csak jót és szépet írhatunk. Hosszú volt, de még sem unalmas. Változatosságánál fogva egyre újabb és újabb élveznivalókat nyújtott. S ezért a nívós számok mellett a közönség még 10 óra után is azzal a türelemmel hallgatta az előadást, mint a kabaré legelején.

A kabaré zongora, ének és előadó számokból állott, oly pontokból, melyek nemcsak kvalitásuknál fogva tarthatlak igényt a közönség érdeklődésének a kielégítésére, hanem a kiváló előadásnál fogva valóságos műélvezetet is nyújthattak.

Megnyitkozott ez már a kabaré elején a zongoranyitányban, melyet Burgolits Istvánné és Nuszy Stefánia valóságos bravurral előadtak. Szépen csengő akkordokban találtak kifejezésre az ő művészi játékuiban a fenséges gondolatok, melyekkel Brahms a Magyar Tánccokat költőre szedte.

Hasonló hatást kellett Gráner Sárkának is a zongorajátékával. Mozart Fantáziája remeke a zeneirodalomnak s így még a nem zeneértők is valósággal el voltak ragadtatva a darabtól Gráner Sárkának kitűnően interpretált játéka által. Tehnika és művészi színészes egyaránt tették a darabot beszédesse s adtak számot a zenei tudásról, melylyel Gráner Sárkának rendelkezik.

A legnehezebb feladat azonban Dobosy Irmának jutott osztályrészül. Az egyik nehézséget már maga a darab, Gaál Ferenc Magyar Ábrándja, állította elébe; a másikat pedig a rendezőségnek köszönhetette, mely az ő számát a legvégére tette. De Dobosy Irma

Glosszák a kabaréhoz.

Írta: G. P.

Február 12-étől március 9-ig állandó bizonytalanság, hogy vajjon sikerülni fog-e vagy sem? A rendezőség olyasvalamit akart nyújtani, ami Csáktornyanak finomizlésű közönségét kellemes meglepetésben is részesítse.

Március 9-ike délelőtt. Bizonyos elfogódottság, határozatlan érzés... Ugy is mondják ezt, hogy »lámpaláz« vagy másképpen »drukk«.

Este 7 óra. A Zrinyi-szálló nagyertermében. A sok szék egymás mellett még mind üres.

1/8. Jön az első vendég, utána a második, ... harmadik... stb. Fizetnek. Fölül is fizetnek. Jól kezdődik! Esután hirtelen nagyon, nagyon sokan jönnek. A 20 koronások ugyancsak szaporodnak. A párfom illatek édesen kábító keveréke mind erősebben tölti be a termet. — Vig leány és aszszonycsevegés... stb.

— Nagyon kíváncsi vagyok N-re — mondja az egyik leányka — hogyan fog játszani?

— En azt hiszem, egy kicsit trémázni fog — mondja a mama.

— Nem tudod, milyen ruha lesz rajta? — egy másik.

— Nézd csak N-éknek csak hátrább jutott már hely, milyen jó, hogy mi ilyen korán jöttünk, legalább jó helyet kaptunk — egy harmadik. Állandóan jönnek a szebbnél-szebb arco, közöttük elég sok az idegen is.

— Eddig nagyszerűen megy — mondja az egyik rendező — már a harmadik ezer körül járunk.

1/8. A terem telve, ülőhely már nincs. Mégsem lehet megkezdeni, mert egyesek még hiányzanak. Végre ezek is megérkeznek. Hála Istennek, meg lehet kezdeni.

Pont 8 óra. Első csengetés. A beszéd elcsendesül.

Második csengetés. A függöny szétnyílik. Az előtérben egy szinpad, mely virágokkal van teli, közepén egy zongora.

— Te nézd csak milyen gyönyörű nagy páma... és az a cukri Azalea... ugyan kitől kölcsönözték? és az a faldisz, milyen hercig! vajjon kézimunka?... stb... stb.

Nyílik az ajtó. A szereplők belépnek. (Burgolitsné és Nuszy Stefike).

— Nézd csak, milyen nyugodt és milyen fess! — Az első akkordok (Brahms: Magyar táncok) után csönd s a darab végéig is mély csönd.

— Jól összehangorolták! milyen egyszerre megy! stb. Jól megérdemelt tapsvihar a jutalom.

A szinpad előtétül. Vörösfelhőmály. A függöny szétnyílik. Egy temetőréselet. Elöl egy fekete kereszt és egy virággal díszített sírhant. Mellette egy gyászruhás hadi özvegy (Hajas Irma) ugyancsak gyászoló kis árvájával (Weisz Annuska).

— Miért sírsz kedves anyám?... Ugy-e temetőben vagyunk?... Édes apát jöttünk ke-

resni... A nézőtérben zsebkendő kerülnék elő az emberi szív legdrágább gyöngyének fölfogására...

— Oh! gyermekem, ő nem tér többé vissza soha... soha... soha... Még több zsebkendő kerül elő, közöttük egy-két kabátzsebből is. — Egyszerre egy hófehér angyal, a Génusz (Dobosy Böske) jelenik meg.

— Ne sírj... én a reménység nemtője vagyok... reméljetelek egy szebb, boldogabb jövőt...! — A függöny lassan összehull. Dacára a nagy meghatározásnak, mégis sok és jól megérdemelt taps.

— N-éknél is épen így van... X-éknél is mind a két fiu elesett... Szegények!

A szinpad újra teljes fényben és virágdíszben. A (Mozart) »Fantázia« nehéz akkordjai nagy precizitással és könnyedén repülnek tova. Áhítatos csönd, de már a végső akkordoknál kezdődik a nagyon is megérdemelt tapsvihar. (Gráner Sárkának).

— Kíváncsi vagyok, milyen lesz a »Hadi árva«? Különben ő (Mik Károly) mindig jól szavalt...!

Vérpáris ködös ősi reggelen. Az Avalán elestek negyvenen... Egy gyermeknek... hogy jér ide... Ferike... Ferike... Ferike... Engedd, had nézzek le a Tisza mentire.

Had lássam... nőtt-e... nőtt-e otthon: Ferike?... A zsebkendő egy része ujból előke-

rül: Egy-két férfinel is... — Szegény kicsi árva! Hány van ilyen!...

játszi módon küzdötte le a nehézségeket. Az Ábránd briliáns felfogásával, finom stakkatóval s temperamentumos játékával a legnagyobb mértékben lekötötte a cseppet sem fáradtnak látszó közönség figyelmét.

A zenei résznek nagyon érdekes pontja Engel Frigyesné éneke volt, melyet finom precizitással Burgolits Istvánné kísért zongorán. Engel Frigyesné külföldi énekesnő. Őt a háború hozta Csáktornyára. De az itteni viszonyok annyira hozzákötötték az ő lelkét a magyar érzéshez, hogy magyarul tanul s ennek bizonyosságát a kabarában magyarul is énekelte. A közönség hálaosan vette Engelné magyar énekeit. Ez a körülmény csak fokozta a hatást, melyet Engelné kitünően iskolázott hangjával ért. Engelné már több ízben szerepelt Csáktornyan, de mostani szereplése fölülmulta minden eddigi sikerét. A zugó tapsot, mely az egyes pontokat kísérte, a művésznő még egy magyar ráadásal is honorálta, ami természetesen csak fokozta a közönség elragadtatását.

Vonzó pontja a műsornak Mik Károly szavalata (A hadi árva) s Dénes Iluska monologja volt a Két levélről. Mik Károly szavalatai mindenkor a legteljesebb elismeréssel találkozunk. Képző organuma érzésének mindig méltó tolmácsolója. Helyes felfogása s szabatos recitálásáért most is babért nyújtott neki a hálás publikum. Dénes Iluska is kitünően felelt meg a várakozásnak, melyet a közönség az ő fellépéséhez fűzött. Dénes Iluska mindenkor eltalálja a kellő hangot, mellyel a szerző intencióit érvényesíti. Most sem csalódtunk benne. Könnyűszerrel tette magát túl a Kettős levél bonyodalmain s sűrű tapsokat váltott ki a hallgatóságból a nehéz problémának szerencsés megoldásával.

Szini darabja kettő volt a műsornak. Az elsőt, mely prólogjellegű volt, a Temetőben c. darabot lapunk ügyes költője, Zombory Gyula írta s Hajas Irma, Weisz Annuska és Dobosy Böske adták elő. A darab meséje a szereplőket a temetőbe viszi, ahol a hadiözvegy a háború folyamán elesett urát siratja s fájó szívvel panaszkodik kis árvájának, hogy édesapja többé soha vissza nem tér. Mint a reménység nemtője Dobosy Böske szerepelt, aki igazi geniuszi meg-

jelenésében nemcsak a gyászos özvegyet vigasztalta meg, hanem a közönségre is nagy hatással volt. Mind a három megható érzéssel játszott az igazi műziséssel berendezett virágos temetőben.

Csattanója a programnak »A végrehajtó c. egyfelvonásos vígjáték volt, melyben Dénes Jolán (özü. Majoráné), Pollák Janka (Biri), Baumann Vilma (Náni); Tóth Dezső (Csabai végrehajtó), Greguss Pál (Szaday tanárjelölt) és Mik Károly (Fehérváry ügyvéd) mint kiűnő műkedvelők mutatkoztak be s kik kiváló alakításokkal bármely színpadon megállították volna a helyöket. Senkit sem emelhetünk ki közülük különösen. Mindnyájan egyaránt helyes felfogással, igazi rutinnal, bámulatos biztonsággal hozták színre Ábrányi Emil kedves színdarabját. Sugó nem kellett. Valamennyien igazi lelkűket vitték bele szerepeikbe s kölcsönös virtuozitással hozzájárultak a mindvégig egyöntetű összjáték precizitásához. Nagyban fokozta a hatást a pompás színpad, mely egyaránt dicsérelte a rendezők (Mik Greguss) dashingvált műzizését.

Foalesleges megemlítenünk, hogy a közönség elragadtatásában szünni nem akaró tapsal fejezte ki háláját a telkes szereplőknek.

De hálát érdemel a közönség is. Csáktornya lelkes polgárságára mindenkor számítani lehet. Bármely ügyben fordulnak hozzá s kérnek tőle támogatást, senkit cserében nem hagy. Megértésre talál minden jó ügy, melyben támogatását kérik. S ez alkalommal fokozott mértékben nyilatkozta meg ezt a jó érzését a hazafias jótékony ügy irányában. S ha Csáktornya hadi szerencsétlenjein a közel jövőben segíthetünk s a Csáktornyan büszkén emelkedő hadi-emlékben valaha gyönyörködni fogunk, mindenkor eszünkbe fog jutni a kabaré, melynek művészgárdája és közönsége ambíciójával s áldozatkészségével az ige megtévesztését egy mértéktelny lépéssel elősegítette.

A kabaré a következő felülfizetések történet: Ifj Morandini Román (Xáipe) 185; dr. Hajós Ferenc 100; Murai Róbert (Víziszentgyörgy) 95; dr. Isoó Viktor. Krasovecz Adólf (Zrínyifalva), Meider Mór (Drávavásár-

hely), Premecz Miklós, Páth Jenő, Kaodér Mór (Varasd) 50—50; özü. Molnár Józsefné, Neumann Vilmos 40—40; Heilig József 35; dr. Viola Vilmos 30; Hajas József, Scheffer Rezső, özü. Bartosné, Kayser Lajos, Mesterich Aladár, Heissenberger Ferenc (Felső-mihályfalva) 25—25; Heissig Ferenc, Székely Vilmos, Wollák Rezsőné, Prückler Károlyné, Rosenberg Lajos, Hódosi Vilmos, Bazeredy Ferenc (Letenye), Heitzler Adolf, Martonossy Imre (Víziszentgyörgy), Fischer Lajos, Stroh Sándor (Keszthely), Rosenberg R. Kárd, lovag Fodróczy Albert huszárkapitány, Hencsey Gábor 20—20; Rosenfeld Jakab, Meider Bernát, Pollák Gyula, Mekovecz Ilonka, Benedek B. Béla, Schaffer Andor, Santek Balázs, Simon István (Drávavásár), Hruska Nándor (Szentkereszt), dr. Klein Ferenc (Béghány), Mista Kálmán, özü. Mik Szilárdné, Lóbi Rezső 15—15; Marics Viktor, dr. Kovácsics Ferenc 12—12; Seyfried József, dr. Wolf Béla, Nagy Gizellé (Budapest), Scheiber Mór, Heinrich Miksa, Gold Ferencné, Weisz Sándor, Hirschmann Adolf, Hirschsohn Henrik, Deutsch Edéné, Hirschmann Bertold (Bács), özü. Szalmay Józsefné, özü. Simon Lajosné, Bazeredy nővérek, Baumsteiger Samuné, Szalai László, Baumann Zsigmond, Mayer Armin, Rosenberg Rezső, Reiter Lajos, Zakál Henrikné, Pátkai Jákó, Schubert Béla, Szilágyi Dezső, Graner Miksa, Nuzay Stefi, Pálya Mihály, özü. Deutsch Zsigmondné, Meskó Bálint, Fischer Albert (olasz harctér), Fischer József, Wohlsein Károly, Boleratzky Gyula, dr. Wollák Adolf, Buder Károly, Mózes Bernát, Bencsik Siana, Krall Mátyás, Filipich Lajos (Drávavásárhely), Spitzer Jenőné, özü. Villányi Ambrusné, Lszkay Sándor, dr. Fülöp Áron, Zrínyi Károly, Schlesiinger Lajosné, Herzer Isidor, Hoffmann Lipót, Kolarics Imre (Murasi Klós), Gráner Mór, Pekár Sándor; Frász Tamás, Marinovics Ferenc (Drávavásárhely) 10—10; Dornig Rezső 8; Szőke Nándor, Rosenberg Kálmán 6—6; Fejér Jenő, Kardos Sándor, Halász Aranka, Steiner Herman, Eisler Ilonka és Gizi, Spitzer Bernát, Kelemen Béláné, Hirschler Emil, özü. Schwarz Jakabné, Csakaturner Ármu, Bolgár Benő, Lukács József, Apfel László és Kálmán, Lerch Lajos, Burgolits István, Balkányi Ernő, Graner Henrikné, Benedikt Ármu, Neumann Janka, ifj. Graner Béla, dr. Szikszty József, Gelb főhadnagy, Wolf Frigyes, ifj. Weisz, Polyák Mátyás, Bertalan Ágoston, Dobosy Elek, Nyíri Sámu, Földes Marcel, Schömen Felix, Stöger Béla, ifj. Kovács István, Kovács, Gyöző Miklós, Zrínyi Aladár, Dénes Béla és Ferenc, Böhm, Lütlich Herman, Bak Dezső, Bellák József, Karancsi István, özü. Regenhold Józsefné, Mayer Károly, Szék Frigyes, dr. Reményi Zoltán (Perlak), Visnyei János (Felső-mihályfalva), Aulauer Istvánné (Alsó-dombor), Horváth Józsefné, Halász Nándor, Friedrich Sándor, Hirschsohn Ernőné, Deutsch Salamonné, Pichtha Béla, Mészáros Józsefné, Tauszig Ozkár, T. I. W., Hódos Dezső, Kövesi Kálmán, Patáky Kálmán, Tantai Antal (Stubnyafüred) 5—5; Wagner Elza 4; Strasser Vilmosné, Gerencsér János, Koblenzer Lajos, Nickelbacher, Váradai Antal 3—3; Koch Róbertné, Hercigonya Alajos, Szántó István, Szép János (Mékavár), Patáky Gyuláné, Zrínyi Gyöző, Halász Henrik 2—2; Engel Frigyes, Wortmann Jenő, Balkányi Lajos 1—1 összesen 2371 koronát. A nagylelkű felülfizetésekért a legutóbbi köszönetét nyújtja a bizottság.

5. szám. A szereplők (Burgolitsné és Engelné) bejönnek. Már előre tapsvihar. A tiszta csengésű hang, továbbá az idegenes kiejtésű, de mégis magyar szó, a magyar »Bánkódás« rendkívül jól esik a magyar fülnek. Végén tapsvihar. Ez megismétlődik még háromszor. A függöny összeszalad... de a taps csak nem szűnik. Még egyszer akarják hallani a szép csengésű és iskolázott hangot. Ismét magyar szót hallunk az idegen ajakról. Újabb tapsvihar a jutalom.

Újabb szám. Dizas leányzóba, melyet város fűhomály tölt be. A kedves magánjelenet (Dénes Iluska: Két levél) sok kellemes mosolyt csalt ki az ajakra. A »Csak egy kis lány van a világon...« melyet a biztos menyaszonnyelölt éjjeli zenél kapott Viktoról, bizonyára sok leányban, talán asszonyban is, sok kellemes, de az is lehet, hogy fájdalmas érzéseket ébresztett föl. A jelenet végén hangos tapsvihar a jutalom.

7. szám. (Dobosy Irma) Igazán nem lehet csoda, ha az ilyen és így előadott »Magyar Ábránd« (Gaal Ferencől) annyira belékapott a közönség szívébe, mely a precíz és érzéssel teli előadást a szóbeli dicséret mellett még jól megérdemlett tapsviharral is jutalmazta.

A végrehajtó (Ábrányi Emilől). A nézőtérben élénk beszélgetés.

— Na most jön a Végrehajtó. Na most! Igazán kíváncsi vagyok. Én is.

A függöny szétnyílik. A nézőtérben is elhallatnak s szívesen hallgatják özü. Majoráné (Dénes

Jolán) természetes beszélgetését fogadott lányával, Birkével (Pollák Janka). Amikor pedig Náni (Baumann Vilma) a hirtelen belépő Majoránának panaszkodik, hogy a gyanus pófajú ember (t. i. a végrehajtó) akarja mindenáron az asszonnyal beszélni, vagy a filozofor Lajos (Greguss Pál). »Ő a kisasszony« kifakadásai, vagy Brike »Ő a kicsoda gyászos alak« Lajost lebecsülő korholása, vagy amikor Fejérváry (Mik Károly) a végrehajtót maglára így kiált föl: »Hát ez a vén bomba-honnan pattant ide?« és viszont, amikor a végrehajtó (Tóth Dezső) gallériánál fogva huzza vissza az uszoros ügyvédet s botjával kizavarja a szobából és szerencsés utat kíván neki a pokolba — ezaknél de még más kedves jeleneteknél is a közönség igazán jóízűen föl-főlkacogott, sőt némelyek még örömtáncokat is hullattak. Az előadás végén pedig — mellyel a közönség szemmel láthatólag kellemesen meg volt elégedve — élénk tapsal honorálta a sok próbában összetanult előadást...

Ezek után a rendezőség minden szerénytelenség nélkül megnyugodhat abban az érzésben (e cikk írja u. i. nem rendező) — mi legülőbb is azt szeretnők hinni — hogy Csáktornya közönségének egy nem mindennapi és kellemes estét szerzett, amely ezenkívül is szívesen adta koronát a hadi rokkantakat és árvákat gyámolító stb. egyesület humánus rendelkezéseire.

Várjuk a folytatását!

Gyűjtés a hadirokkantak stb. javára.

A lefolyt hét folyamán a gyűjtés a 20 ezer koronát túlépte. Nagyan mozdította azt elő a rendezett kabaré az 6 hatalmas jövedelmével, de egyéb jelentékeny adományok is folytak be, köztük a kórház tisztéké, akik Begliánóból küldték be gyűjtőívüket.

A befolyt adományok a következők:

A kabaré tiszta jövedelme	3379 K 51 f
Özv. Tomka Gy.-né Csáktornya	100
Gréssz Ernő	20
Tömör Boldizsár	10
Greguss Pál	5
Csabai Kálmán	5
Grau Géza	10
Kruspér István	10
Purcsi János	5
Biró István	10
Szirk Frigyes	10
Hepp Ede	10
Bencsik István Buzás	20
Mokosak József	10
Nauta főhadnagy Begliano	10
Dr. Klein Ferenc	10
Habunek dr.	10
Frank dr.	10
Olvashatatlan aláírás	10
N. N.	4
Olvashatatlan aláírás	10
Szekeres Arnold	10
Szöltes főhadnagy Csáktornya	10
Dr. Lakó József Letenye	2
X. Y.	2

Összesen 3691 K 51 f

Mult heti kimutatás 17335 —

Főösszeg 21026 K 51 f

A gyűjtés kimutatás. kapcsán egy kis helyreigazítással tartozunk. Multkori kimutatásunkban Heissig Ferenc adományát. 25 s Spitzer Jenőnéét 10 K-ra kell kiigazítanunk.

K Ü L Ö N F É L É K.

— A királyi párnak fia született. Március 10-én d. e. 10 óra 45 perckor Badenben a királyi párnak egészséges, erőteljes fia született. Az örvendetes hír természetesen gyorsan elterjedt. Bécs lakosságának már a délutáni órákban jelezte a szokásos 101 ágyulövés, hogy fia született. A hírre Bécs városa azonnal zászlódszben úszott. A miniszterelnökkel maga a király közölte az örömhírt s így Budapesten s általa Magyarország egész területén is csakhamar tudomásul vették az örvendetes családi eseményt. Csáktornyan hétfőn tüzték ki a zászlókat s szerdán Te Deumot tartottak a Ferenciek templomában, melyen a lórház tisztikara s a hatóságok képviselői, tanulóifjúság s a polgárság nagyszámban vettek részt. Az újszülöttet hétfőn Károly Lajos névre keresztelték meg szűk családi körben. A királyi párnak az újszülöttel eddig négy fiu- és 1 leánygyermek van.

— Molnár Dezső ünneplése. Csáktornya város társadalmának egyrésze, Molnár Dezső altábornagy személyes jóbarátai, régóta táplált óhajukat valószínűsítették meg mult kedden, amikor a limanovi hősnék szülővárosában való rövid tartózkodását felhasználva, az ő tiszteletére barátságos vacsorára gyűltek össze a Zrinyi-szálló kis éttermében. Voltaképpen nem ünneplés volt ez — mert ehhez

előszörban Csáktornya városának egész társadalmának formálhat jogot — csak csekély figyelem akart lenni, csak a hőseivel szemben, aki, Csáktornyanak és társadalmának annyi dicsőséget szerzett — azok részéről, akik vele szemben máskor is közelebbi neküzében szoktak lenni. Hét óraker kezdődött a vacsora mely végig a legintimebb feszeltségben folyt le. Habár barátságos összejövetelnél egyéb nem volt a találkozás, mégis önkéntelenül ünneplést a társaság. Ennek Hajós Ferenc dr. orsz. gy. képviselő adott kifejezést torujában, éltelve az altábornagyot. Molnár Dezső válaszában szerényen elhárított magától minden ünneplést. Kérte a társaságot, tekintse őt továbbra is csak az egyszerű Dezsőnek, aki az iteni szivekben gyökeret vert, mely szeretetre mindenkor büszke lesz. Szavaira először Kajzer Lajos grófi titkár reflektált s a tábornagy családjára majd a volt iskolatársak részéről Zrinyi Károly, az ifjúkori remicenták felújításával, Csáktornya első magyarosítójának Molnár Elek emlékére írtet poharat, mit Molnár Dezső a legnagyobb hálával megköszönt. A kedélyes társaság csak a záróra beköszöntésével oszlott szét.

— Kinevezés. Öfelsége a király dr. Kovács Lipót csáktornyai ügyvédet népfőlkelő valóságos századossá nevezte ki november elsejei ranggal.

— Halálozás. Dr. Böhm Sidney tb. megyei főorvos, nyug. járási orvos f. hó 10-én reggel 11 óraker 69 éves korában hoaszott és kinos szenvedés után az Urban elhunyt. A boldogult hült temét f. hó 11-én d. u. 5 óraker a perlaki róm. kath. temetőben helyezték örök nyugalomra. A szt. mise a boldogultnak lelki üdvéért f. hó 12-én d. e. 9 óraker lett sz. Urnak bemutatva. Ugy a család mint az »Alsó-Muraközi Takarékpénztár« melynek 1880 tól 1896 ig alelnöke, illetőleg elnöke volt, gyászjelentést adott ki. Bánatos neje, három kiváló katonatiszt fia, unokája és nagy rokonság síratja. Nyugodjék békében!

— Iskolalátogatás. Littván Sándor ipariskolai szakfelügyelő március 14-én a Csáktornyai elsőfoku iparostanonciskola tanulmányi előmenetelét tanulmányozta, rajzlatásban tanusított előmenetelt tette vizsgálata tárgyává s az előadást is meghallgatta. Iskolalátogató a tapasztaltak felett megelégedettséget nyilvánította ki. Iskolalátogató 15-én Csáktornyáról Perlakra utazott hasonló kiküldetésben.

— Március idusa. Magyar ország szabadsága újjászületésének évfordulóját az idén is megünneplették a csáktornyai iskolák. Az ünnepeket szent mise előzte meg, melyen az összes tanulóifjúság megjelent. Utána ugy a tanító-épző-intézetben, mint a polgári iskolában programszerűen ünnepltek a nagy napot. A polgári iskolában Tóth Dezső tanár volt az ünnepi szónok, a képző-intézetben pedig Polesinsky Béla III. éves növendék méltatta a napot.

— Felhívás! Ezuton felkérünk minden Csáktornyai leányt, hogy az alakulo jótékony célú leányegyesületbe belépni sziveskedjék. A tagsági díj havonta 40 f, mely összegeta »Csáktornyai Hadirokkantak Özegek és Árvák gyámoltó — s hadiemlék Bizaltsága rendelkezésére bocsátunk. Kérjük a belépni szándékozókat hogy Gráner Sári Kovacsics Margit, Hajas Mariska és Pollák Jankánál jelentkezni sziveskedjenek.

— Hadiképesítő. A népfőlkelői szemlén

alkalmasoknak talált csáktornyai tanítóképző-intézeti növendékek részére rendezett tanfolyamok a mult héten értek véget. Március 7 és 8-án a IV. évesek s 11 és 12-én a III. éves vizsgálatai folytak le. Az első csoportból 4 jelölt: Bognár Ferenc, Illás Géza, Ivacsics Ferenc és Thorday Lajos kapott tanítói oklevelet. Harmadéves növendék hat telt vizsgálatot, ezek közül öten az áprilisban megtartandó negyedévi tanfolyamra bocsáttattak. Ezenkívül négy első és négy másodéves népfőlkelő egyszerű osztályozás alapján kapott osztálybizonyítványt.

— Adomány. A Muraközi Takarékpénztár a kórházalapnak 250, a szegényalapnak 60 K-t volt kegyes adományozni, amiért az előjáróság hálás köszönetét tolmácsolja.

— Táncanfolyam. Mész Jenőné táncmesternő alsólendvai táncanfolyamát befejezván csáktornyai tanfolyamát április 6-án kezdi meg, melyre az előjegyzések Balkányi Ernő könyvkereskedésében történnek.

— Állandó mozi. A Rákóczi-utcai állandó mozgó színházban a mai előadások műsora: A parasztnábob (alpesi történet 4 felv.). Legközelebb Az égő vonat szenzációs film kerül színre.

— Képviseleválasztók összeírása. Az országgyűlési képviseleválasztókat összeíró küldöttség a választói névjegyzék tervezetének összeállításra vonatkozó munkálatokat Csáktornyára néve Csáktornyan f. é. március 21-én d. e. 9 óraker a városháza tanácstermében fogja megkezdeni. Felhivatnak mindazok, akik a választók névjegyzékében beadó felvételei jogosultak, hogy ennek igazolása végett okirataik bemutatása mellett a bizottság előtt jelentkezzenek. Azok a munkaadók pedig akik legalább tíz férfi alkalmazottat rendszeresen foglalkoztatnak, felhivatnak hogy róluk jegyzéket készítsenek, melyen a választói jogosultságot igazoló összes szolgálati adatok feltüntetve legyenek. A munkaadók kötelesek alkalmazotjaik munkakönyvét is, pénzbírság terhe mellett, bemutatni. A jegyzék mintája a városházán megtekinthető.

— Lóárverés. A csáktornyai cs. és kir. állandó lókorházban 1918. évi március hó 26-án reggel 8^{1/2} óraker 40 drb. kincstári ló kerül árverés útján eladásra.

— Adomány. A Csáktornyai Takarékpénztár 100 s a Muraközi Takarékpénztár 80 K-t voltak szivesek a csáktornyai izrnögyületnek adományozni, mely adományokért köszönetet mond a nögyület elnöksége.

— Felhívás. Muraközi kedves Kartársaimat ez uton kérem, sziveskedjenek velem írásban közölni, hogy fontos közös ügyeink megbeszélése céljából, ki volna hajlandó, egy előre meghatározandó napon Csáktornyára előjönni. Kartársi üdvözléssel Hüll Cecilia áll. óvónő, szakosztályi elnök.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik felejtethetlen édes anyánk és rokonunk özv. Neumann Józsefné elhunytá alkalmából igaz részvétüknek adtak kifejezést, ezuton is hálás köszönetet mondunk.

Csáktornyan, 1918 március 12-én.

A gyászoló család.

Sve pošljite, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya.

Izdateljstvo: knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na hrvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povijesni list za pak
izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Preplatna ošta je:

Na čelo leto K 20—
Na pol leta 10—
Na četvert leta . . . 5—
Pojedini broji koštaju 40 fill

Obznane se poleg pogodbe i razbunaju.

Odgovorni urednik:

ZRINYI KÁROLY.

Glavni urednik:

MARGITAI JÓZSEF.

Izdatelj i vlasnik:

STRAUSZ SANDOR.

Surađnik:

SRÁY FERENCZ.

Kak stoji mir s rumunjom?

Rezprave za mir s rumunjom su se 5-ga marciusa počele. - Rezprave nesmeju duže držati kak 14 dni. - Naši i saveznički neprijatelji su izgubili vu zadnjih tri mesecih 120 jezer zarobljenikov. - Odzeli smo od neprijateljov 3633 štukov, 7100 mašinastih puškah i 8000 vagonov punih s živežom. - Trgovina se je s Ukraijom počela. - Francuz neće mir. - Vu Englezkoj su bune. - Vnogi rusi nećeju znati od mira. - Glasi od naših zarobljenih sinov, koji su vu Sibiriji.

Kak stojimo na bojnomoj polju?

(M. J.) Kak smo mislili, tak se je pripetilo s Rumunjskom. Rumunjska je previdla, da nikud nikam nemre, ar je na tri strani obkoljena, pak je morala za mir prositi. Naša vlada i vlade naših saveznikov su pred rumunjsku vladu svoje zahtjeve pisмено predložili i zajedno na znanje dali, ako se neki zrvnali na konferenciji, vu kojoj su rezprave za mir, opet budu navatu počeli na rumunjsko vojničstvo. Rezprave nesmeju duže držati, kak 14 dni, ako vu tem vremenu se nebi mir sklopil, onda budemo s Rumunjskom opet mi i svi naši saveznici tabor počeli. Dok se mir sklopi, tak naša i saveznička, kak takaj rumunjska vojaska nesmeju jedan na drugoga navatiti.

Rumunj je sve to prijel i svemu tomu privoljil i odmah je za rezpravu za mir svoje izposlenike imegval. Rezprava se je s Rumunjskom 5 ga marciusa počela. Najvažneši naši zahtjevi su sljedeći:

1. Rumunjska mora Dobrudžu do Dunava nam i našim saveznicom prek dati. Za to budemo se skrbili, da bude Rumunjska prek Konstanze do Črnomođe mogla doći.

2. Rumunjska mora privoljiti, da se kre granice Magjarske onak izravna meja, kak mi poljeg naše potreboče hoćemo.

3. Rumunjska mora svoju vojsku odmah rezpustiti, gda se mir sklopi. Jedna stran vojske mora vre i predi rezpustiti.

4. Ako na kojem mestu naše države još rumunjska vojska leži, mora vojska ono mesto odmah ostaviti.

5. Rumunjska mora odpustiti iz službe one oficire, koji k vojski naših neprijateljah spadaju.

Ove naše zahtjeve je rumunjska vlada priela i privoljila. da se od ovih dalejših rezprave počneju. Kak smo vre vetomadne pisali, konferencije su tajne, zato se vezda, gda ove rede pišemo, još nezna, kak bude se mir sklopil, ali kajti je rumunj vu sliski, nema dvojbe, da bu svemu privoljil.

Gda bude se mir s rumunjom do kraja

sklopil, onda bude naša i saveznička vojna linija opet vno go krajša, kak je do vezda bila. To znamo, da su do vezda naši i saveznički šeregi na 3100 kilometrov dužini morali granicu braniti. Gda bude se mir s rumunjom sklopil, budu samo na 1310 kilometrov dugoj vojnoj liniji dužini morali se vojovati. Vu tih kilometrov se razumjeva i 240 kilometrov duga taljanska linija i izvan toga francuzka linija.

Izračunalo se je, kaj smo mi i naši saveznici od naših neprijateljov od 1917. meseca decembra vu bojih odzeli. Polovili smo 120 jezer zarobljenikov, odzeli smo 3633 štukov, 7100 mašinastih puškah, 128 jezer puškah, 500 automobilov, 800 željezničkih lokomotivov, 8000 željezničkih vagonov punih s živežom i više millionov municije. Vrednost odzetih taborskih stvarih izbije više kak jeden milliard korunah. Važno je, da odzelo oružje su nemci i naši vojnici tak hasnovati mogli, ar su vu dobrom stališu.

Boljševičanskoj vladi i boljševikancom neide dobro Rusi suse navoljili ovu stranju, kajti ova robi, krade i nemire dela, osobito pak ar peneze nema. Člena garda neće dalje harcovati, ar jih boljševikova vlada nemre plaćati. Vu vno gih mestih bi radi cara nazaj, ili pak da bi nemec reda došel v Ruskoj napraviti. Jesu i takve okolice, vu kojih bi ljudi dalje harcovati hoteli proti nemcu. S rumunjom još nisu se rusi pomirili zbog Bessarabije, koje mesto bi radi rumunji od Rusije odtrgnuli. Ruska vlada nije sigurna vu Petrogradu, za to se hoće vu Moskvu odseliti. Trockij, vodja boljševikancov se je zahvalil.

Vu Ukraiji naši vojnici lepo napreduju i pomažeju ukrajinškoj vladi reda napraviti med boljševičankom, koji robuju i haraćiju vu Ukraiji. Naše vlade komšija je vre vu Ukraiju odišla, da se trgovine med nami i med ukrajinčankom počne. Mi budemo osobito vno go svinjsko meso, slaninu, rogatu marhu, cakora i zrnež dobili i privazali iz Ukraije. Slobodno moremo

računati na to, da budemo za nekoliko tjednovov toliko belo melo imeli, da budu peki opet zemlje mogli peći.

Nemški replani su opet pohodili Pariza glavnoga varaša Francuzke. To su nemci vre drugiput napravili s Parizom. Nemci su samo svojega duga povrnuli francuzom, koji su s replanami navatili na mirne nemške varaše. Nemic jim je na znanje dal, da ne bude dužen ostal. Niti nije ostal dužen, ar je 9 ga marciusa više svojih replanov i luftbalonov poslat nad Pariz, iz kojih su vno go bombah metali nemci na varaše. Replani su svoje delo 9 ga marciusa vu noći ob 11 vuri počeli i vu 12 vuri dovršili. Broj onih koje su bombe vmorili, se još nezna. Vno go palacaš se je vužgalo i zgorelo.

Francuzi nećeju niti čuti od mira. Ministerpredsednik francuzke vlade Clemens je 8 ga marciusa govor držal, vu kojem je rekel, da Francuzka dalje hoće harcovati, kajti se ufa, da bude ona jakša i dobila vu četrtim fratlju tabora. Po govoru su adegati glasovali i s 400 votumov proti 75 su dokončali, da s vladom držiju, tojest da se nećeju pomiriti, nego dalje harcovati. Na to bude nemška odgovor i svoj votum dala s svojom hrabrom vojskom i to mislimo, za malo vreme.

Glasi dohadjaju iz Berlina, da je iz finske zemlje, koja je predi k Rusiji spadala, jedno izposlanstvo došlo, koje je zaprosilo nemškoga cesara, da bi jim za krajlja svojega najmlajšega sina, Oskara hercega dal.

Iz Svajcarske su došli glasi, da su se vu Englezkoj vu vno gih okolicaš pobunili ljudi zbog toga, kajti nećeju ljudi pod oružje stati i na bojno polje iti, pak da neimaju kaj za jesti. Vu Edinburgu i Leedsu su pravne bitke bile med pućanstvom i vojničtvom. I vu Londonu su veliki nemiri bili. Vno go štacunov su rezbili ljudi i kaj je za jesti bilo, odnesli su Vojničstvo je moralo reda napraviti. Ober petdeset je težko oranjenih.

Najnoviši glasi, koji su iz Petrograda došli, veliju, da se je Trockij za to zahval-

žil, ar je on dalje hotel tabor voditi, Lenin i drugi, koji su na ruskoj vladi, su proti dalešnjemu taboru glasovali. Vu Ruskoj su još veliki nemiri. Nije znati, kaj bude se pripetilo vu Rusiji? i koja stranka bude na vladu došla? Vnogi su za to, da bi se tabor dalje vodi osobito proti Nemskoj. Ali zabadava, Ruska nije moguća, da bi svoju vojsku opet na noge mogla postaviti i dalje se vojувати.

Tak se čuje, da su se rumunji navoljili svojega kralja, Ferdinanda. Za novoga kralja vnogi Wied hercega hoćeju koj je pred dvema leti vu Albaniji bil malo vréme vladar. Ako bude se kralj Ferdinand zahvaljil, onda bude se vu Englezku odseliti.

Jedna nemška, magjarska i austrijanska komišija žurno dela, da bi naši i saveznički ruski zarobljeniki s kim predi dimo došli, ar su strahom, da nebi naši vu Sibiriji se nahadjajući vojniki vu japansko suzanjstvo opali, kajli japanci hoćeju svoju vojsku vu Sibiriju poslati. Deset tijeđnov treba, da budu naši vojniki iz Sibirije dimo došli, tak se moremo nadjati, da budu prvih dnevvov juniusa svi naši zarobljeni vojniki dimo došli.

Fondanje peronospore i oidiuma.

Peronospora je živa goba, koje se sveksinoma na trsjovim listju, paradajzu i krumpiru nastani, tam se dale pova i vuništi listje.

Bilnje iz zemlje skorenjom ceca hranu s listjom pak iz zraka kiselinu vlećeju vu sebe i oxigéna vun dišeju. Dakle listje je ravno tak važna stvar, kak i pre človeko pluća. Ako su pluća betežna, onda i celo tělo se suši, ako pak je listje betežno, onda biljenje more se vuništiti.

Spameten gazda, da se peronospora nebude po njegovim gospodarstvu rezširila i zapovála, napre se brani proti njoj. Proti peronospori, koja na trsju, krumpiru i paradajzu živi, sgalicom se moremo braniti. Svrho toga za vremena moramo si prebaviti galica i vapnu.

Traje na leto dvaput moramo sgalicom spricati, ako hoćemo, da nam peronospora nebude gorice vuništila.

Prvic se majusa zadnjega ili juniusa prve dane šprica, drugoč pak juliusa prve dane. Kad traje cvete, neje dobro niti pak neje smeti spricati. Prvomo špricanju jeden procenta galica treba, k drugom pak dva procenta. To se pak ovak dela: Vu jeden hektoliter vode jedno kilo galica vagnemo. Galica vu jedno rétko capu, naprimer od koprivnatoga vreća zamotamo i tak oběsimo vu vodu koju smo napre nanosili vu kad, da ne dojde tijam dođi do dodna. Prek kadi jedno drévo denemo i na ovo drévo prevézemo capu s galicom. Tak dugo ostavimo to sve skup vu vodi, doklam se galic čisto rezтали. Doklam se to napravi, zemem dvé kile vapna. Vapno vgasim, precedim ga prek site i nuter vležem vu galicnato vodu i dobro sve skupa změsam. Kdrugomu, spricanju pak dvé kile galica i četiri kile vapna treba.

Ako je leto jako moćvarno i ako po suncu višeput deždj ide, kak stari ljudi veliju »Vrag bije ženu«, onda i tretjiput moramo špricati, sad pak tri kile galica i šest kil vapna je potrebno. Vapno svrho toga moremo vlejati vu galicnato vodu, da se galic bole prime na listje. Jako moramo paziti, da niti više, niti pak menje galica ili vapna nedenemo, jerbo prejako voda požge mlado listje, pre slaba pak nikaj ne vala.

Za krumpir i paradajz špricanje samo 1/4 kile galica i jedno kilo vapna zememo. Oidium, tojest pepel na listju najbolje se tam za pova, gde su pre guste gorice. Kad cvete grozdje, onda je već videti pepela na grozdju, kak dabi s melom bilo posipano. Puno leži je sfundati pepela, kak peronosporu. Ovak se treba braniti proti Oidiumu: Beštelamo jedno puhalo i napunimo ga s zveplinim cvětom. Predi, kak evelte grozdje, na puhamo trsje sžveplinim cvětom. Zato se mora predi to delati, jerbo ako potlam napravimo to, onda je vino smerdljivo, kak šlapertek.

Pripeti se, da poleg hudoga vremena višeput moramo traje napuhati i poleg toga vino, po zvepli ima dubu. Od toga oslotodilo vino, da ga višeput pretoćimo.

Tak su to spazili, da takvo vino je puno jakše. Razmi se to, jerbo s zveplinim cvětom napuhano traje puno bole raste, jakše i zdraveše je i poleg toga više cukora more si prebaviti.

Vugrintsits Nandor
školski ravnatelj.

Rekviracija.

Po celim orsagu traje rekviracija Oštra, nemilostivna, stroga rekviracija. Soldati i službeniki hodiju gori — dođi po občinskah vulicah i uznemiraju selstoga naroda, sprevizitěraju sve, kaj gde najdeju ili vidiju, istoga gnoja, jerbo pripetilo se već i to, da su vu goj zakopani žitek naši. Menje porcije ostaviju, negdi pak i seme zemeju. S bog toga vu više mestah je velika žalost, serditost i srčba nastala. Čeli orsag je pun toga i po celim orsagu se skorom samo od toga spominaju.

Mi vu naših novinah navěk samo pravicu smo navadni obznaniti, sad takodjer čisto izkreno hoćemo je od rekviriranja spominati.

Zakaj je potrebna rekviracija? Svrho toga, jerbo orsag vu živežu neje sveposud obskrbeni. Vu varaših naprimer samo za par danov imaju krušne mele.

Vojnički magazini takodjer ne su obkoljeni s melom i da vu frontu stojeći bolšu koštu dobiju, morali su odrediti, da se odmah spoišče po orsagu sve, kaj je svišesega ili pak skritoga. Vnogim mestu po orsagu niti za sětvu nēmaju dosta semena ili krumpira. Korman pobrinuti se mora, da se seme jednako rezdeli med gospodarji, jerbo ako to zamudi, onda kletu strahoviten glad bude vu orsagu.

Najvekši zrok pak je rekviraciji ona politika, koju naši neprijatelji tiraju svrho toga, da nas spostiju, da nas sgladom strapiju, drugoč pak lanjša huda letina, tretji-

Zabava.

I.

Tajna svetlost na turnu.

Vnogiput se pripeti kaj takvoga, čemu neznamo zroka dati. Na to velimo, da je čudnovito pripećenje.

Takvo čudnovito pripećenje se je dogodilo vu jednom malom selu med karpatskimi planinama lani vu zimi, gda su rusi vu Magjarsku hoteli vdrěti. Ovo pripećenje nam jeden vojniki pripověda, koj je takaj vojuval i branil domovinu med karpatskimi planinama proti rusu.

Gore bile su s belim snegom pune, kak da bi s kakvom belom plavtom bile pokrite. Gda je sunce iz oblakov negda, negda vun pogledalo, onda je sve bliskalo, kak da bi gore iz samih gijemantov bile. Tak je bel kasto i blištajuće bilo, da su vnogi vojniki na više dnevvov svoj vid izgubili. I noći su zbog snega bēle bile, snēg je svetlil kakti kakov tajni lampas.

— Mi smo se na bregu skuppotegnuli, pripoveda naš vojniki, — rusi su pak vu dolini pod bregom se nastanili.

Po dnevu, ako nije bila megla, je moći bilo videti turna jedne reztrělane cirkve.

Ov turen smo vnogiput gledali i podrte hiže, koje su okolo nje ležale.

Rusi su vnogiput šturmali na nas, ali mi smo jih svigdar nazaj odtirali. Dnevi su nekak odšli, ali noći su s tem dugše i pogibeljnēše bile, pune s strahom. Na najmenjši štropot su vojniki taki pušku zgrabili vu ruke.

Velika bēla tišina kak da bi nam od pogibelji govorila, od pužece ruse, koji vu naturi imaju, da tajno, stiha navajijuju na neprijatelja.

Ako se je koja suha kitica vtrgla iz drěva, ali koja flica letala na drugu kitu, već se je čul krič straže:

— Stoj! Gdo si?

Stráže su sim, tam hodile i budno pazile, a mi pak smo drēmali vu snegu i vu velikoj zimi.

Jedenput dosta dalko po polnoći, stepe me jeden vojniki.

— Kaj ti je sinko? — ga zapitam.

— Svetel je turen sela....

— Idi k vrugu!... Gdo bi ga rezsvetlil? — mu odgovorim.

Ali nesem mogel zaspati. Stal sem se. Moj dalekovid sem nameril vu kmični zrak

Jedenput se prama turnu neka rezsvetlil. Kak da bi se kakva mala zvezdca vidta na jeden mig, a onda opet nikaj; za minutu opet se vidi, a na jeden mig opet je kmica bila. To mora neka biti, kaj je goder, sem si misli. K telefonu sem se žuril. Po drotu se je vdilj javilo, da se neka pogibeljnoga kaže.

Oficeri su spavajuće vojnike prebudjavali, i vojnički redi su hitroma postali. Velika tišina je bila. Svi živci su nam nategnuti bili. Čekali smo, kaj bude se pripetilo.

Najedenput se ober nas na bregu zagrmiju naši dva štuki, koji su rakete vu zrak metale. Rakete su rezsvetlile pred nami stojeću okolicu. Rusi su plazili po snegu proti naših dekungov. Vekši čoporti kakti morskii valovi su se žurili gori po bregu.

Za par minut su vre počele naše puške pucati a naši štuki grmeti. Rus je na nas navalil....

Vu jutro je jezero i jezero mrtvih rusov ležalo na snegu pred nami.

Naši vojniki još i den denes pripovedaju, da je iz turna rezrušene cirkve Majka Božja znamenje dala nam.

Sam neznam, kaj je bilo?

Rusi su kuašneši, kak da bi pred na-

put pak žalostna ona navada, skojom marhu hraniju stakvim zrnjom, koje je Bog nam sa kruh stvoril i dal. Svrho toga nema ne koja okolica dosta kruha.

Néje korman tomu zrok, néje korman kriv, da sad i na seli menjai lalacek kruha se bude jelo. Kriv je dugo trajeci boj, zlocesto vréme i oni gospodari, koji su marhu dali pojedli, kaj je nam naša črna mati zemlja za kruh rodila.

Moramo prevideti, da samo tak moremo tabora zadobiti, ako po orsagu niti vu jedni okolici nebudo gladuvali i stradali. Da se to nebude pripetilo, odredili su strogo i nemi lostivno rekviraciju. Žalostna stvar je rekviracija, ali tabor je, moramo zadobiti, svrho toga i to moramo podnesti.

Naravno paziti moramo, da nikakve cigenije proti zakonu se ne dogediju vu rekviraciji. Kaj je na osobu ostavljeno, to mora ostati, niti jedan rekvirant nesme seme zeti, to je ostro zabrajeno. Gde proti zakonu delaju rekviranti, odmah se moraju ališpanu prejaviti.

Narod pak sam naj pazi, da gospoćije i bogateši gospodari se ne vugneju rekviracije. Naj više tožbe je svrho toga, da nekoi puno više drozine povéju, kak imaju i stém punoviše zrnja si zaderziju. Na to dobro treba paziti i brigu imati.

Korman, koj je rekviraciju odredil, tak hoće napomoć biti gospodarom, da je zrnju većšo maksimalno cěnu napravil. L' toš taki spod mašine zemeju zrnje. Kak velika je cěna, to drugda spisemo, ovd i iz toga samo svrho toga smu se spomenuli, da svaki vidi, ako korman rekviréfa, ima brigu i na to, da gospodarom drugać je napomoć. Letošnja maksimalna cěna puno većša bude kak je tanjska bila.

Hitvalni ljudi na to navučaju naroda, naj smo tuliko svaki seja, kuliko je za njegvo potrebočni dosta. Stém bnniju puka, ako nebude više sejal, kraj bude taborn. No, koj takve bedaste réči govori, koj sam svoju domovinu boće izdati, njega vu rést ili pak vu luđicu treba zaprti. Ako bi gospodari štrejkali, onda bi se vuništil orsag. To niti

jeden pošten gospodar nebude napravil.

Né smo mi ruski anarkisti. Magjarski gospodar nebude na cediti ostavil one, koji na frontu zanjega terpiju, neg treil se bude, da skim više prebavi svega. Tak mora to biti, ako hoćemo, da skim predi konec bude boju i skim predi bozji mir dojde na svét.

KAJ JE NOVOGA?

Pěsma od gore Ljubice.

Postušajte ljudi ovu pěsmu našu,
Ku mladi junaki iz dekunga pišu.

Vu črnoj zemljici ovoj prekopani,
Seli smo mi tužni tam na lévoj strani.

Oh ti mili Bože, kaj smo se vćekali?
Takvo grdo mesto za Ljubcu nazvali.

Drugo se nećuje, kak velko streljanje,
Vurujte nam ljudi, to nije laganje.

Rusi i rumunji radi bi dobili,
Kaj si generala s Ljubicom ženili.

Ali jim nedamo mi Ljubicu svoju,
Rajši svi vumremo vu krvavim boju.

Alarma smo meli, pajdaš gori stani!
Makar ležiš sredi, ili na lévoj strani.

Rusi i rumunji pak su navalili,
Lěpu nasu Ljubcu radi bi dobili.

Dokać smo mi živi, toga nigdar nebu,
Da bi zapustili mi Ljubicu dragu.

Najte si misliti, da j Ljubica puca,
Neg je velka žalost, kaj vojnik ne mUCA.

Budem vam povedal, či hoćete znati,
Ljubica ljublena v kakovom je mestu.

Okolo su rusi, ona na sredini,
Na jednom kamenu, na velkoj planini.

Tam je vnogi junak svo življenje stavil,
Za nesreću Ljubcu vu zemlju se spravil.

Tu pěsmu spisali tri mladi vojnici,
Na rumunjskoj medji vu jednoj živici.

Strašno su okolo nas štuki pucali.
Gda smo tužni oru pěsmicu pisali.

Rus je ravno med nas svog granata vrgel,
Pak nam je papěra skorom i reztrgel.

Tri junaki jesmo to pěsmu pisali,
I v svo domovinu smo si ju poslali.

Na rumunjskoj granici. **Habian Jeromoš.**
Novak Gjura,
Megligics Pavel
vojniki.

— **Antantski diplomatuši ostaviju Petrograda.** Diplomatuši antantskih država budu ostavili Petrograda i v Stockholm gntu. val i Japanski poslaniki su već na putu i preko Karbina putuju dimo.

— **Opsadno stanje v Petrogradu.** Ruski korman je v Petrogradu opsadno stanje oglašil. Sve inozemne agente, spekulant i agitatore stém groziju, da je budu postrelati.

— **Revat varaša i festunga su nemci februara 25 ga pred poldan ob pol jedenašt i vuri osvojili.** Pskov varaš je tolikajše nemcom v ruke došel.

— **Švedski korman je na Aland** otoke jednu čet u postal, da nek pazi na tamošnjega naroda i da nek brani nje proti nasilnosti rusih. Četa je već došla na otok.

— **Slava bćoj gardi.** Finnska běla garda je Dassvarkans zvano mesto osvojila. Zarobtjenike su pobodili i cudaj oružja zaplěnili. Izvan toga su još Mentiluot, Björborg i Tammerfors varaše osvojili. Viborg mesta pak su odsěkli od Petrograda.

— **Vu francuzkom čekaju ofenzivu** Francuzke novine sve tak pišuju, da se približuje ofenziva centralnih država na zapadnom frontu. Novine poživaju stanovnike, da nek budu mirni, ako bi neprijatelji nekvoja uspěha dostigli, nek ně zgubiju taki svoju pamet i hrabrost.

— **Dvestodeset jezer tonna sadržajov pod morjom.** Woff zvana nemška ratna ladja, koja je kroz dve godine na morju bila, je pod ovim vrėmenu 35 neprijateljske trgovačke ladje potunula. Ovim ladjam je sadržaj 250 jezer tonnov bil.

— **Razbojnička banda v Ujpeštu.** Ove dveje je v Ujpešti v Karoly — zvanog glažnatog fabriki jedna banda razbojnikov hodila. Pet vojniki i četiri civilski su se v

valom svetili, ili kakvo znamenje od sebe dali. Pak se je ipak iz turna nekaj svetlilo vu onoj temnoj noći . . .

II.

Nekaj od človeka.

Daleko vu Aziji je jeden orsag; Khina se zove. Ovd sam jeden človek nikaj ne račun, ili je mužkarec, ili pak ženska. Tam človeka samo s svojim parom zemeju vu račun. Kak bić bez porišće, kak jedna čižma bez druge čižme, kak skarjina jedna škraka prez druge škrake nikaj ne valja tak vu Khini takvoga človeka, koj para nema, za takve hlaće drziju, koja samo jed ne sare ima, koja na svėtu nikakvo znamenje nema, koja je ništ.

Vu Khini se svaki mladi človek žuri, oženiti, da ga vu račun zemeju, da ga za človeka drziju.

I pri nas se veli, koj se ženi: »stupi med družtvo poštenih ljudih.« Familiju si vtemelji. Oženjeni človek svigdar većšu vřednost ima, kak neoženjeni. Takov zaostavi mladoletne bedastoće, trezoši je, marljivi je i drugać se ponaša vu življenju, kak neoženjeni.

Nebi bilo slocesto, ako niti država nebi

vu človečji račun vzela takve, koji se ne ceju ženiti. Takvim nebi trebalo votuma za zbiranje adegata, birova ili prišeznika dati. Koj se pak niti onda neće ženiti, gda vre svoja leta ima, gda je vre stareši, takvim nikakvu pravicu nebi treba bilo dati, kakti takvim, koji bi se radi izvlekti iz one dužnosti koja je najvećša človečja dužnost i dužnost velika prema svojoj domovini.

Vu starih vremenih su ljudi bolje poštuvali ovu dužnost, kak vezda, ar je onda malo neoženjenih ljudih bilo.

Taborska vremena svakoga neoženjenoga nankavaju, da se oženi. Svaki naj se oženi, drugać ga nebudu vu človečji račun vzeli. Zato naj se svaki žuri, da s čim predi kak se veli: med poštene ljudi dojde.

Nega lepšega, kak ako 18—20 ljet star mladi človek si familiju vtemelji i gda je još vu svojoj najlepšoj dobi, svoje sine oženiti, čćeri zamuž more dati, da more i pri gostovanju svojih vnukov nazocen biti vu dobrot svojoi jakosti. Takov je on človek, koj se rano ženi, kakti ono rezirjeno orehovo drėvo, koje iz svoje steblo jake kite izpušća, pak ne stoji zabadava, prez hasna na vrtu.

III.

Pobožni vojniki.

Jeden oficěr nam pripovėda sljedeći dogodjaj.

Den pred bozićom je bil, a mi smo celi den mašćerali i tak smo došli med berge, koji su puni bili s snegom. Na jednom dobro napravljenim orsaćkim putu smo išli. Gda se je mraćiti počelo, vojniki su se od bozića počeli spominati. Vnogo nas je bilo, više regimentov je mašćeralo doli po bregu. Vu jednu široku dolinu smo dospeli.

Koji su vu regimentu prvi bili, došli su do jeden kre puta stojeci iz cigla zazidani spomenik, vu kojem je križ i Kristuša slika bila siožena, kak je to i pri nas vu malih selah, ili kre ceste videti moći.

Iz prvoga reda stupi vun jeden vojnik. ide k spomeniku, pak snega pod kipom Kristuša porine doli i na čisto mesto dene svoju, vre predi vužganu svćicu. Za njim su i drugi vojniki iz torbe vun potegnuli i vužgali svoje male svćće, koje su si za velku silu čuvali, pak su pred Kristušev kip deli. Za par minut je mali spomenik pun bil s gorećimi svććicami. Svaki vojnik ima sobum svćću, koja mu je vu taboru jeden izmed najvećšh kinčov.

jednim dvorišta skrili. Za tin su ruske zarobljenike, koji su v dvorištu delali, poplaili, i iz jedne ladice s nekoje hiže dvajezero četiri sto korunov odnesli. Redarstvo vezda tolvaje isče.

— **Samoubojni professor.** Dr. Kovács Šandor professor se je v Budapestu ogiftal. Vumrl je.

— **Bugarska škola v Budapestu.** V Budapestu su bugarsku skolu odprli. Učitelj je Spirov, koga je sam bugarski korman k nam poslal.

— **Caren list.** Iz Stockholma pišeju, da je grof Benckendorff, negdašnji ruski dvorski — maršal lista dobil od negdašnjoga cara, koj se v ovim listu tuži, da mu je žena i sin betežen, ali kteri se dobro cutiju.

— **Trockijov tajnik je skočil.** Iz Petrograda javiju, da Trockijov prvi tajnik, po imenom Jorkov, s važnim državnim pismom i službenim penezi je skočil. Trockij vezda nazad zahteva od tajnika, ove stvari grožnjom, ali je pitanje, je li ga tajnik poslušal bude.

— **Samoubojstvo v kavani.** V Budapesti v jednoj kavani se je Vendelin Győző 8-ga pešičkoga regimenta kadet s revolverom v srce strelil. Vumrl je.

— **Poplava v Bataviji.** Okolo Batavie (Azia) je tak velika ploha bila, da je morskā vodu celoga varaše potevala. Povodnja je već selah i a ovim već jezero ljudih vništila.

— **Grabežno umorstvo.** V Pirlto zvonom selu se je strahovito umorstvo pripetilo. V hižu Győri Mihajl Marton gazde poleg željezničke stacije su dva nepoznati muži vdrl i od njega peneze zahtevali. Gazda je galzenjke van stel tirati, ali oni su se njemu proti stavili i vpicili njega. Na krič i larmu je Győriova žena dobežala, ali na njenu nesreću, jer su živani i nju na smrt oranili, izvan njih su i dvoju decu zaktali. Zandari iščeju krvnike.

— **Pomoć Ukrajin.** Iz Beča javiju, da je Ukrajna na pomoć zvala našu monarchiu. Naime v Ukrajin ruska čerlena garda

takvoharanje i krvoločnosti dela, da ukrajnci prealjeni su bili našu monarchiu na pomoć zvali. Naše čete su već v Ukrajinu nutri maširali.

— **Calijanski replani** su ove dneve Bozen, Mezzolombardo i Ciest varaše v Tirolu bombarderali.

— **Trockij bude se zahfalił.** Parizke novine pišeju, da se je Trockij odlučil, da se bude zahfalił. Bolševikiji već ga ne štimaju za ministra.

— **Nesreća.** Jedna Szendrey Karolja zvana udovica iz Budapesta je prošli tjeđen svoju rodbinu pohodila v Aradu. Ali sirota je pod lokomotiv tamošnje male zeleznice došla, koj je nju na smrt zgazil.

— **Dogubljenje v Grčkom.** Februara 27-ga su v Lamju pogubili one gradjanine i soldate, koji su zadnjič v Grčkoj uzbanu naredili.

— **Nesreća v Honkongu.** Grozoviti ogen je pustošil v Honkongu (Azia). Poleg prijave englezkog državnog tajnika su pri toj nesreći ober seststo ljudih vumrl i.

— **Samoubojna devojka.** V Budapesti februara 28 ga se je Márkus Ibolyka 22 lét stara devojka s nepoznatim čemerom ogiftala Márkus Ibolyka se je v Budapesti na sveučilištu vučila.

— **Naše čete v Ukrajin.** Böhm — Ermulli generala čete već v Ukrajin hodiju, komaj su prek granice stupile, deset jezer rusov pred njim oružje dole delo.

— **Pomoć finškom.** Finški korman je pomoć prosil od nemce. Tak se vidi, da samo nemci i mi budemo mogli v Russiji red stvoriti i narodu mir osigurati.

— **Pasice se je zahfalił.** Iz Korfua javiju da je arbsko orsačko spravišće miučni tjeđen sednica držalo, po toj prilici se je Pasice srbski ministerpredsednik zahfalił. To je brščas zaamenje toga, da vezda i na Srbiju dojde red, da od nas mir prosi.

— **Japan proti rusom.** Japan je proti Siberiji mobilizaciju odredil. Dakle Japan tišće rusoga medveda.

— **Kerenski je v Pariz skočil.** Journal zvane francuzke novine pišeju, da

je Kerenski iz Russije pobėgnul i v Pariz pobegnul.

— **Računanje letnog vremena** se bude apriliša 1-ga počnelo i bude trajalo do septembra 29-ga. Tak bude ne samo pri nas, nego i v Nemškom.

— **Nemci vu Ukrajin.** L'insing generala čete su dostigle Dayeper vodu. Ve Kosyru su osvojili nemci celu Pripjet flotta.

— **Na smrt sudjeni ruski zarobljenik.** Danov Antal ruski zarobljenik je još lani v jesen poleg Ceglėda zatukel svoje pajdaša, Lėdentov Šimon zvanog zarobljenika i od njega 72 koruna vkral, a mrtvo telo v zdenec hitil. Danova bude polag soldackog reda obesili.

— **Koliko nam košta rat?** Popovics Šandor magjarski financminister je na orsačkom spravišću govora držal, v u kojem je obznanił, da orsagu vezdašnji rat svaki mesec 740 — 760 million korunov košta.

— **Perzijanski herceg v englezkom suzanjstvu.** Mirza Sulejman hercega, negdašnjega predsednika perzijanskoga parlamenta je englezki konzul prijeli i kakti englezkoga zarobljenika v Hannekin odednati dal. Perzijanski politicari su se to jako razsrdili.

— **Umorstvo iz nenada.** Mad Ssekesehervarom i Budapestom na jednim postcu blizu Martonvasara je Fried Elias putnikom svojega revolvera kazal i hotel ga čistiti. Med tem ne je spazil, da je revolver nabit bil sbog toga se je revolver sprozil. Kuglja se je Suzhai Lajoš zvanoga vojnika odmah na smrt strelila.

— **Samoubojni štražamešter.** V Budapesti v Hick-zvanoj krčmi se je jedan štražamešter s revolverom v prse strelil. Taki je vumrl. Ne su mu mogli ustanoviti ime.

— **Skupa v smrt.** V Budapesti februara 20 ga na jednom mostu su si Kubisiz Pal zvani željeznički težak i Zalmi Piroška 17 lét stara devojka život vzeli: Đacko je predi devojku a za tém sam sebe v glavu strelil. Kubisio je vumrl. Devojku su v špital spravili. Skupa su steli vmrėti.

Iz taljanske zemlje.

(Pisano na božić.)

Po bojnem polju se sečem, Dragi Jezoš k nam bu dosel.
Na nebo si oči mečem, V tužnim stanu bu nas našel.
Ovak si ja premišljavam, Zemljicam je ogranič.
Ovu pšem ja spisavam. S vezdicami pokjerim.

Lėpo leto nam je bilo, Dragi moji svi pajdaši,
Nas sirmake veselilo, Mi smo vezda vu 'alasi',
Došla nam je velka zima, Al Jezuš nas čuva, brani,
Nam sirmakom je žalostna. Da nas kuglja ne orani.

Moji dragi svi pajdaši, O Marija iz visine,
V tuđi zemlji smo se našli, Ogledni se na tve sine,
Na ovu svetu lėpu noć, Da se nemo žalostili,
Koja bude nam na pomoć. Neg se bumo veselili.

Poznanci smo se skup zili, O Marija, anđel bozi,
Betlehema smo složili, Naj nas čuva, naj nas vadi,
Na stol smo ga postavili, Črez sve gore i planine
I lėpo ga okinčili. I do mile domovine.

Vedro vina pred se deli, Drage naše mile majke,
Tak smo se mi veselili, Za nas se v nestarajte,
Svėte pšeme smo spšvali, Neg se dragom Bogu molte,
Dragom Jezušu čast dali. Da nas dimo on pomore.

Ivalja budi na visini, Više vam ve nebun pisal,
I mir ljudem na nazini, Neg si budem suze brisal,
Dragi Jezuš nam se rodi, Pak vam pošlem ovaj moj glas,
Nam sirmakom v pomoć budi! Naj Bog blagoslovi sve vas.

Na bojnem polju.

B. J. iz Murasserdahya.
A. N. iz Drávavárschoya

Gda vre nega bilo prostora vu spomeniku, jeden vojnik je poljeg Kristuševoga kipa v sneg vupičil svoju goreću svėću. Vojnici nesu smeli postati, nego morali su dalje mašerati. Tamna noć je bila, Kristušev kip se je vre iz daleka svetil. Svaki vojnik, koj je mimo pila išel, je vužgal svoju svėću i vteknul med tam gorujuće druge svėće. Niti jeden nije hotel zaostati, da nebi na svetu noć svoju svėćicu vužgal i Jezušu Kristušu alduval i sebe preporučil.

Gda sem se nazaj zglednul, — pripovėda naš oficir, — sto i sto gorėćih svėćah je vre videti bilo pred spomenikom Kristuša. Svėće nesu stale v u redu, nego kak je došlo, gda su je mirno idući vojnik v u sneg zapičili. Vezda mi, oficiri nesmo silili naše vojnik, da se žuriju, nego smo tiho nazaj gledali, kak svaki vojnik vupiči svoju svėću v sneg pred kip Kristuša. Iz stotine svėćah je jezero i jezero postalo. Koj je svoju svėću vupičil, je dalje mašeral.

Po svetlosti svėće je pomalen velika svetlost postala i rezširila se okolo kipa Kristuša, ar su za našem regimentu mašerajući drugih regimentov vojnik i takaj svoje svėće pred spomenikom Kristuša v u sneg napičili. Na zadnje bito je vre do desetjezer

gorėćih svėćah pred pilom v u sneg vuteknjeni.

Put naš je iz doline opet na breg vudil, pak smo odzgora gledali onu lepotu, koju su goreće svėće zrokuvale. Kak visoki turen, se je velika svetlost svėćah vidla. Snėg je počel iti iz neba, pak pomalen je vgasil goreće svėćice. Mi smo tiho dalje mašerali i premišljavali smo se. Nigdo nikaj nije govoril, nego se je premišljaval i mislił na denešnji den, na svetu noć.

Pomalen su se sve svėće pogasile i gda smo na vrh brega došli, su samo one svėćice gorele, koje su v spomeniku Kristuša bile. Niti vojnik i nisu nikaj govorili. Samo jeden baka, koj je poljeg mene mašeral, je rekel svojemu susedu:

— Ovu svetlost je zasigurno i dober gospodin Bog spazil.

Koj poštuje zakona. Krčmar je baš vino mešal s vodom. Jeden gost je to spazil pak mu veli:

— Vas nije sram?! — neznate, da poljeg novoga zakona nije slobodno vodu vlevati v u vino?

— Znam, — odgovori krčmar.

— Pak onda, kak se podufate to včiniti?

— Zikaj ne! — veli krčmar. Ja nesem vodu vlejal v u vino, nego vinu v vodu.

CSAK 700 33-52

RÁDIUM

SÓSBORSZESZT

használjunk test és egészség-
ápolásra.

Nagyüveg K12—
Közép üveg „6”30
Kis üveg „2”20

Egyárta: A Donántóli Gazdas. Szeszgyárosok
Szeszflinomitó Részvénytársasága
Nagykanizsán.

PÉNZBESZEDŐT

keresünk azonnali belépésre.

Számolásban kellő jártassággal bíró
nők is pályázhatnak. Levélbeli aján-
latot kérünk.

Csáktornyai Gözmalom és Villamtelep R.-T.

Csaplárosnő

kerestetik óvadékkal
Farkas Alajos vendéglőjébe Kotor.
Bővebbet a tulajdonosnál.

Farkas Alajos kotoribski krčmar
traži jednu poštenu
čaplarošicu
sa kaucijom.
javiti se moči kod njega.

Darabos meszet

azonnali szállításra

Hulladékszenet

ipari célokra ajánl

BERGSTEIN PÁL

tűzelőanyag és terménynagykereskedő
Szombathely.

Egy évi ortopediai jártassággal
bírók,
massirozást
vállalok. Szíves pártfogást kér:
özv. Englisch Józsefné
Vásártér 16.

23 magyar hold birtok Koz-
lovcsákon (Szentorbánhegy) Stridó
mellett két házzal eladó. A bir-
tokból ca 3 1/2 hold termő szőlő,
8 hold erdő, a többi szántóföld
és rét.

Eladási feltételek megtudha-
tók az eladással megbízott

Csáktornyai Takarékpénztár R.-T.-nél
Csáktornyan.

Vu Kozlovčaku (Szentorbánhegy)
blizo Štrigove je 23 mekot (magyar
hold) imetka sa dvemi lepimi
hižami na prodaju: od toga imetka
okolu 3 i pol mekote su gorice,
8 mekot šume a drugo pak ora-
nica i senokoša.

Prodavne kondicije moreju se
dobiti pri

Čakovečki (stari) Šparkasi,
koja ima naloga toga imetka prodati.

Épületfa, régí és új cserép, falitégla, égetett és oltott mész, azonkívül cement

kapható:

SALON-TOLAZZI

építkezési üzlete Csáktornya.

Derva za stanje stari i novi črepi, cigel za zidanje sirovo i gašeno vapno, nadalje cement

se mora dobiti pri:

SALON-TOLAZZI

építkezési üzlete Csáktornya.

Hirdetmény.

Tisztelettel felkérjük a nagy-
érdemű közönséget, hogy hússzük-
ségleteiket délelőtt 11 óráig besze-
rezni szíveskedjenek, minthogy a
délutáni órákban húst nem árú-
situnk. Továbbá pénteki nap egy-
általán hús nem szerezhető be.

Tisztelettel:

**Antonovics József és
Meider Bernát**
mészárosok.

Hengerszék hengerek rovatkolása és csiszolása

leggyorsabban a téli hónapokban eszkö-
zölhető, küldje tehát hengereit azonnal a

Magyar Motor és Gépgyár Részvénytársasághoz, Szombathelyre.

Kézidarálókat,

*szecs kavágókat, járgányokat,
lukoricamorzsolókat, ekéket,
vetőgépeket, cséplőgépeket,
kaszákat, aratógépeket* és min-
denfajta *mezőgazdasági eszkö-
zöket* szállít a legerősebb és legolcsóbb
kivitelben

Lukács Lajos és Társa
Budapest, V., Szalay-utca 2.
(Falk Miksa-utca sarkán.)
Mezőgazdasági gép, műszaki elektro-
technikai üzlete
Telefon interurbán 51—33.

Ručne žrvnale,

*pluge, sečkare, mašine za
repo rezati, vitle, mašine za
kurnu ruždžiti, mašine za se-
jati, mašine za mlatiti, kose,
mašine za kositi* i svakojačko
gospodarsko orudje vu najtaleši
ceni trži

Lukács Lajos és Társa
Budapest, V., Szalay-utca 2.
(Falk Miksa-utca sarkán.)
gospodarskoga orudja štacun.
Telefon interurban 51—33.